Civillieta Nr. C 26226116

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2017.gada 23.martā

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Jonikāns,

izskatīja rakstveida procesā civillietu akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Rēzeknes tiesā prasības pieteikumu maza apmēra prasībā pret /pers. B/ (turpmāk arī – atbildētāja) par parāda piedziņu iesniegusi akciju sabiedrība /Nosaukums A/ (turpmāk arī – prasītājs) norādot, ka 2012.gada 25.oktobrī atbildētāja reģistrējās prasītāja interneta mājas lapā www.smscredit.lv norādot ziņas par sevi un pārskaitīja prasītājam aizņēmēja reģistrācijas komisijas maksu 0,01 lata apmērā no akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrētā konta Nr./konta numurs/ uz prasītāja akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrēto kontu Nr./konta numurs/, maksājuma mērķī norādot, ka apstiprina reģistrāciju Nr.29794593 un piekrīt līguma noteikumiem. Tādējādi starp pusēm tika noslēgts SMScredit.lv kredītlīnijas līgums Nr.713954004. 2014.gada 30.maijā atbildētāja no sava prasītāja mājas lapā www.smscredit.lv izveidotā lietotāja konta līguma ietvaros nosūtīja prasītājam pieteikumu kredīta 40 *euro* apmērā saņemšanai. Prasītājs kredīta pieprasījumu apstrādāja un pieņēma lēmumu par kredīta piešķiršanu. Pieprasīto kredīta summu 40 *euro* apmērā prasītājs pārskaitīja uz atbildētājas akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrēto kontu Nr./konta numurs/. Tādējādi, atbildētājai tika izsniegts kredīts, ar kredīta piešķiršanas komisijas maksu 4,90 *euro* apmērā un kredīta atmaksas termiņu – 2014.gada 29.jūnijs. 2014.gada 30.maijā, 8.jūnijā, 13.jūnijā, 15.jūnijā, 17.jūnijā, 21.jūnijā un 23.jūnijā atbildētāja pieteicās papildsummām attiecīgi 90, 30, 20, 20, 10, 25 un 42 *euro* apmērā. Prasītājs pieprasījumus apstrādāja un pieņēma lēmumus par kredīta papildsummu piešķiršanu. Pieprasītās kredīta papildsummas 90, 30, 20, 20, 10, 25 un 42 *euro* apmērā prasītājs pārskaitīja uz atbildētājas norādīto bankas kontu, piemēroja kredīta piešķiršanas komisiju attiecīgi 9, 3,56, 2,75, 2,64, 2,14, 2,48 un 2,84 *euro* apmērā. Iestājoties kredīta atmaksas termiņam – 2014.gada 29.jūnijam, atbildētājai prasītājam bija jāatmaksā kredīta pamatsumma 277 *euro* apmērā un komisijas maksa 30,31 *euro* apmērā, kopā 307,31 *euro*. 2014.gada 3.jūlijā prasītājs un atbildētāja vienojās par atmaksas termiņa pagarināšanu līdz 2014.gada 29.jūlijam. 2014.gada 14.jūlijā, 18.jūlijā, 21.jūlijā, 22.jūlijā un 23.jūlijā atbildētāja atkārtoti pieteicās vairāku papildsummu saņemšanai – attiecīgi 30, 25, 10, 20 un 60 *euro* apmērā. Prasītājs pieprasījumus apstrādāja un pieņēma lēmumus par kredīta papildsummu piešķiršanu. Pieprasītās kredīta papildsummas 30, 25, 10, 20 un 60 *euro* apmērā prasītājs pārskaitīja uz atbildētājas norādīto bankas kontu, piemēroja kredīta piešķiršanas komisiju attiecīgi 3,13, 2,66, 2, 2,26 un 3,35 *euro* apmērā. Iestājoties kredīta atmaksas termiņam – 2014.gada 29.jūlijam, atbildētājai prasītājam bija jāatmaksā kredīta pamatsumma 422 *euro* apmērā un komisijas maksa 43,71 *euro* apmērā, kopā 465,71 *euro*. Prasītājs norāda, ka atbildētāja uzņemtās saistības nav pildījusi, aizdevumu un aprēķinātās komisijas maksas ne pilnīgi, ne arī daļēji nav samaksājusi. Ņemot vērā, ka pielīgtajā termiņā atbildētāja ne izsniegtā kredīta, ne aprēķinātās komisijas maksas apmaksu neveica, prasītājs, pamatojoties uz starp pusēm noslēgtā līguma 10.1.1.punktu, par laika periodu no 2014.gada 30.jūlija līdz 2014.gada 9.decembrim aprēķināja nokavējuma procentus 0,75% apmērā no kopējās neatmaksātās kredītlīnijas pamatsummas par katru kavējuma dienu, t.i., 421,61 *euro*. Paralēli tam prasītājs vairākkārt zvanīja, sūtīja īsziņas un elektroniskās pasta vēstules ar aicinājumu veikt saistību izpildi. Neskatoties uz brīdinājumiem, aicinājumiem atbildētāja uzņemtās saistības nav pildījusi. Pamatojoties uz Civillikuma 1., 5., 1587., 1651.pantu, 1652.panta trešo daļu, 1753., 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765., 1934., 1943., 1946.pantu, Civilprocesa likuma 1., 5., 24., 34., 41., 127., 128., 129., 130.pantu prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas, par labu viņam, pamatparādu 422 *euro* apmērā, komisijas maksu par kredīta piešķiršanu 43,71 *euro* apmērā un līgumiskos nokavējuma procentus 421,61 *euro* apmērā, kopā 887,32 *euro*, kā arī tiesāšanās izdevumus, nosakot tiesības saņemt likumiskos 6 procentus gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas par laiku no lietas izskatīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Tiesas dokumenti pusēm piegādāti Civilprocesa likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā. Tādējādi, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1}pantam, pusēm ir paziņots par procesuālās darbības laiku un vietu, par viņiem nosūtīto dokumentu saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti (lietas 1., 59.-84.lapa).

Civillieta, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}pantam, nerīkojot tiesas sēdi, nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā, jo ne prasītājs, ne atbildētāja lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nelūdza, tiesa lietu iztiesāt mutvārdu procesā par nepieciešamu neuzskata.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmajai daļai, pusēm izskaidrotas to civilprocesuālās tiesības, puses informētas par tiesas, kas izskatīs lietu, sastāvu, pusēm izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Noraidījumi tiesnesim nav pieteikti.

Pusēm savlaicīgi, atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmajai daļai, 56.^{1}panta pirmās daļas 3.punktam, paziņots datums – 2017.gada 23.marts, kad sprieduma norakstu var saņemt tiesas kancelejā. Šis datums ir pilna sprieduma sastādīšanas datums (lietas 67., 81., 82., 84.lapa).

Atbildētāja – /pers. B/, rakstveida paskaidrojumu par prasības pieteikumu nav iesniegusi, iebildumus pret prasību nav cēlusi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21}panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma daļēji.

2013.gada 31.oktobrī starp prasītāju kā aizdevēju un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts kredītlīnijas līgums Nr.713954004. Līgumā atbildētājai kredītlimits noteikts 569,15 *euro* (400 lati), noteikts, ka prasītājs atbildētājai kredītlīnijas summas piedāvātā kredītlīnijas limita ietvaros izsniedz, pamatojoties uz atbildētājas pieprasījumu un ņemot vērā aizņēmējas spēju atmaksāt kredītlīnijas summu atbildētājas izvēlētajā kredītlīnijas summas atmaksas termiņā; piešķirto kredītlīnijas summu prasītājs pārskaita uz atbildētājas bankas kontu ne vēlāk kā vienas darba dienas laikā (lietas 13.-30.lapa). 2012.gada 25.oktobrī atbildētāja no viņas akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrētā konta Nr.1302211558 uz prasītāja akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrēto kontu Nr.2013215885 pārskaitījusi prasītājam aizņēmēja reģistrācijas komisijas maksu 0,01 lata apmērā maksājuma mērķī norādot, ka apstiprina reģistrāciju Nr.29794593 un piekrīt līguma noteikumiem (lietas 44.lapa). Saskaņā ar kredītlīnijas līgumu 2014.gada 30.maijā atbildētājai izsniegts kredīts 40 *euro* apmērā, ar kredīta piešķiršanas komisijas maksu 4,90 *euro* apmērā un kredītlīnijas summas lietošanas termiņu līdz 2014.gada 29.jūnijam. Kredīta summu 40 *euro* apmērā prasītājs pārskaitījis uz atbildētājas akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrēto kontu Nr.1302211558 (lietas 31., 45.lapa). Tiesa secina, ka līdzēji līgumu noslēguši atbilstoši Civillikuma 1533.pantam, jo starp līdzējiem notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām ar nolūku savstarpēji saistīties. Civillikuma 1537.pants paredz, ka, ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi priekšlikuma saņēmēja beznosacījuma piekrišana.

Turpmāk atbildētāja pieteikusies kredīta papildsummām. Saskaņā ar kredītlīnijas līgumu 2014.gada 30.maijā, 8.jūnijā, 13.jūnijā, 15.jūnijā, 17.jūnijā, 21.jūnijā, 23.jūnijā, 14.jūlijā, 18.jūlijā, 21.jūlijā, 22.jūlijā un 23.jūlijā atbildētājai prasītājs izsniedzis kredīta papildsummas attiecīgi 90, 30, 20, 20, 10, 25, 42, 30, 25, 10, 20 un 60 *euro* apmērā, ar kredīta piešķiršanas komisijas maksām attiecīgi 9, 3,56, 2,75, 2,64, 2,14, 2,48, 2,84, 3,13, 2,66, 2, 2,26 un 3,35 *euro* apmērā, kā arī 2014.gada 3.jūlijā prasītājs un atbildētāja vienojušies par kredītlīnijas summas lietošanas termiņa pagarināšanu līdz 2014.gada 29.jūlijam. Kredīta papildsummas attiecīgi 90, 30, 20, 20, 10, 25, 42, 30, 25, 10, 20 un 60 *euro* apmērā prasītājs pārskaitījis uz atbildētājas akciju sabiedrībā „DNB banka" reģistrēto kontu Nr.1302211558 (lietas 32.-43., 46.-57.lapa).

Atbildētāja uzņemtās saistības nav pildījusi, aizdevumu un aprēķinātās komisijas maksas ne pilnīgi, ne arī daļēji nav samaksājusi. Iestājoties kredīta atmaksas termiņam – 2014.gada 29.jūlijam, atbildētājas parādsaistības sastādīja kredīta pamatsumma 422 *euro* apmērā un komisijas maksa 43,71 *euro* apmērā, kopā 465,71 *euro*. Tiesa secina, ka atbildētāja nav ievērojusi Civillikuma 1943.panta prasības, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Tiesiskā attiecība aizdevuma līgumā ir līdzēju brīvas gribas izpausmes rezultātā radīts noteikts tiesību un pienākumu apjoms, kas aizņēmējas sākotnējām tiesībām saņemt aizdevumu vēlāk rada atbilstošu pienākumu to atdot. Tiesiskā attiecība kā līdzēju pienākumu un tiesību kopums pastāv līdz saistībā noteikto tiesību un pienākumu pilnīgai izpildei, tostarp līdz procentu un, ja pielīgts, līgumsoda samaksai. Kreditors savu pienākumu pēc noslēgtās saistības pilnībā ir izpildījis ar aizdevuma izsniegšanas (pārskaitīšanas) brīdi, kas rada aizņēmējai pienākumu precīzi izpildīt vienošanos par aizdevuma dzēšanas maksājumu veikšanu līgumā noteiktajā laikā.

Tiesa uzskata, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 422 *euro* apmērā un komisijas maksa 43,71 *euro* apmērā, jo atbildētāja nav pildījusi savas saistības, nav pienācīgi un savlaicīgi veikusi maksājumus. Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, [..].

Tādējādi, atbildētāja nav ievērojusi Civillikuma 1828.panta prasības, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Atbildētāja ir pieļāvusi nokavējumu, t.i., prettiesīgi novilcinājusi saistības izpildīšanu, jo saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai ar līgumu.

Tiesa atzīst, ka tiesiskajās attiecībās, kas starp prasītāju un atbildētāju izveidojušās uz 2013.gada 31.oktobrī noslēgtā kredītlīnijas līguma pamata, atbildētāja ir uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, prasītājs – par pakalpojumu sniedzēju minētā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, bet šo personu noslēgtais līgums uzskatāms par patērētāja kreditēšanas līgumu minētā likuma 8.panta pirmās daļas izpratnē, kas noslēgts kā distances līgums. Ievērojot minēto, pušu attiecības ir vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Saskaņā ar Civillikuma 1946.panta pirmo daļu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmās daļas pirmo teikumu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā.

Prasītājs par laika periodu no 2014.gada 30.jūlija līdz 2014.gada 9.decembrim, t.i., par 133 kavētām dienām, pamatojoties uz pušu noslēgtā līguma 10.1.1.punktu (aizņēmējam kavējot no līguma izrietošos maksājumus, aizdevējam ir tiesības piemērot aizņēmējam nokavējuma procentus 0,75 procentu apmērā no kopējās kavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu), lūdz piedzīt no atbildētājas nokavējuma procentus 421,61 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties, bet vienpusējos aktos – to izdevējs pēc sava ieskata, ciktāl likums neparedz aprobežojumus šajā ziņā. Par prettiesiskiem uzskatāmi nesamērīgi un godīgai darījumu praksei neatbilstoši procenti.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 5.punktu līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām. Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punktu līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Šī panta vienpadsmitā daļa nosaka, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

No minētās normas izriet, ka tiesai ir kā tiesības, tā arī pienākums pat bez patērētāja prasības vai lūguma izvērtēt līguma noteikumu atbilstību normatīvo aktu prasībām un vispārējiem tiesību principiem, tostarp, izvērtēt līgumsoda proporcionalitāti. Uz to, ka tiesai atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta vienpadsmitajai daļai, izšķirot strīdu, ir pienākums izvērtēt līguma, kas noslēgts ar patērētāju, noteikumu atbilstību labticīguma prasībām un tos nepiemērot, ja šādi noteikumi ir netaisnīgi no patērētāju tiesību viedokļa, turklāt neatkarīgi no tā, vai patērētājs cēlis kādus konkrētus iebildumus, vairākkārt ir norādīts Augstākās tiesas Senāta nolēmumos (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2013.gada 12.marta sprieduma lietā Nr. SKC-108 11.punkts, 2015.gada 20.februāra spriedums lietā Nr. SKC-19, 2016.gada 3.marta spriedums lietā Nr. SKC-94*).

Tiesa uzskata, ka ir pamats piemērot likumdevēja gribā ietverto principu – ierobežot parādnieka pārmērīgu apgrūtināšanu ar soda sankcijām par neizpildītām saistībām, kas atbilst Civillikuma 1657.pantā noteiktajam par tiesas tiesībām atsvabināt parādnieku no viņam neizdevīgām sekām.

Kredītlīnijas līguma vispārīgie noteikumi ir tipveida noteikumi, kas sastādīti iepriekš un tiek piedāvāti prasītāja interneta mājas lapā. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka šo noteikumu 10.1.1.punkts atsevišķi apspriests ar atbildētāju, līdz ar to šis noteikums, atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta piektajai daļai, ir atzīstams par neapspriestu.

Tiesa, vērtējot kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 10.1.1.punktā paredzēto procentu par nokavējumu atbilstību labticīguma prasībām, ņem vērā kā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5.pantā noteikto līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, tā arī vispārējus sodīšanas rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanas principus, tostarp soda samērīguma un taisnīguma principus.

Tiesas ieskatā nokavējumu procentu apmērs – 0,75 procenti no kopējās kavēto maksājumu summas par katru kavējuma dienu, neapšaubāmi nostāda patērētāju neizdevīgā stāvoklī, jo par 133 kavējuma dienām nokavējuma procentu apmērs ir 99,91 procenta apmērā no kredīta pamatsummas. Tādējādi, šāda noteikuma piemērošanas rezultātā nokavējuma procentu kopējais apmērs salīdzinoši īsā periodā var sasniegt pamatparāda (nokavētā maksājuma) summu, kļūstot par nesamērīgi lielu, kas ir pretrunā ar labas ticības principu.

Tā kā kredītlīnijas līguma vispārīgo noteikumu 10.1.1.punkts ir atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu, tas strīda izšķiršanā nav piemērojams.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Nepiemērojot līguma 10.1.1.punktu, tiesa atzīst, ka prasība daļā par procentu piedziņu apmierināma daļēji, proti, likumisko procentu apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192.pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Prasītājs aprēķinājis un lūdz piedzīt nokavējuma procentus par periodu no 2014.gada 30.jūlija līdz 2014.gada 9.decembrim, t.i., par 133 kavējuma dienām. Līdz ar to nokavējuma procentu apmērs par 133 kavējuma dienām sastāda 9,23 *euro*, kas piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam. Pārējā daļā prasījums par nokavējuma procentu piedziņu 412,38 *euro* apmērā noraidāms.

Tiesa secina, ka atbildētājas parādsaistības pret prasītāju sastāda – neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 422 *euro* apmērā, komisijas maksa par kredīta piešķiršanu 43,71 *euro* apmērā un nokavējuma procenti 9,23 *euro* apmērā, kopā 474,94 *euro*. Atbildētāja savas saistības nav pildījusi, pierādījumus, ka samaksa izdarīta, atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, nav piestādījusi.

Tiesa uzskata, ka no atbildētājas piedzenama ne tikai neatmaksātā aizdevuma pamatsumma, komisijas maksa un nokavējuma procenti, bet arī nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) no paša kapitāla saņemt likumiskos nokavējuma procentus.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1765.panta pirmo daļu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs. Likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Civilprocesa likuma 195.pants pēc būtības nošķir divus likumisko procentu veidus – tos, kuri jau iekļauti prasības summā un kurus prasītājs atbilstoši iesniegtajam prasības pieteikumam lūdzis piedzīt par iepriekšējo laiku, kā arī likumiskie procenti, kuru saņemšanas tiesības tiesa paredz ar spriedumu. To likumisko procentu, kuru saņemšanas tiesības tiesa paredz spriedumā līdz tā izpildei, samaksas pienākums nevar iestāties pirms tiesas sprieduma stāšanās spēkā, jo spēkā nestājies spriedums nerada juridiskas sekas. Savukārt, atbilstoši dispozitivitātes principam lietas dalībniekam ir tiesības pašam izvēlēties tiesību aizsardzības līdzekļus, tostarp tiesības izvēlēties – prasīt vai neprasīt piedzīt likumiskos procentus par laiku līdz spriedumam, kā arī izvēlēties laika posmu, par kādu likumiskos procentus aprēķināt un lūgt piedzīt (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 15.februāra spriedums lietā SKC-0100/2016*).

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājam ir nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda par laika periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta a)apakšpunktu no atbildētājas par labu prasītājam, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, piedzenama samaksātā valsts nodeva 71,24 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,78 *euro* apmērā (53,53 procenti no kopējās izdevumu summas 6,28 *euro*, ņemot vērā izdevumu daļu, kas samaksāti iepriekš 4,70 *euro* apmērā) (lietas 2., 10., 11.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 40.panta pirmo daļu no atbildētājas, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (53,53 procentiem), un no prasītāja, proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta (46,47 procentiem), ņemot vērā izdevumu daļu, kas samaksāta iepriekš, valsts ienākumos piespriežami ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš (lietas 2., 11.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu, daļā par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 191., 193., 195.pantu, tiesa

NOSPRIEDA

Akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, maza apmēra prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda piedziņu apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, pamatparādu 422 (četri simti divdesmit divi) *euro* apmērā, komisijas maksu par kredīta piešķiršanu 43,71 (četrdesmit trīs *euro* 71 cents) *euro* apmērā un nokavējuma procentus 9,23 (deviņi *euro* 23 centi) *euro* apmērā, kopā 474,94 (četri simti septiņdesmit četri *euro* 94 centi) *euro*, kā arī, proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, samaksātās valsts nodevas daļu 71,24 (septiņdesmit viens *euro* 24 centi) *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļu 1,78 (viens *euro* 78 centi) *euro* apmērā, kopā 547,96 (pieci simti četrdesmit septiņi *euro* 96 centi) *euro*, nosakot tiesības saņemt likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda – 422 *euro*, summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Prasītājam piekrītošo naudas summu samaksa veicama akciju sabiedrības /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, norādītajā kredītiestādes – akciju sabiedrības /Nosaukums B/ kontā Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītos izdevumus, kas nav samaksāti iepriekš, 1,58 (viens *euro* 58 centi) *euro* apmērā.

Noteikt /pers.B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma, daļā par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasību daļā par nokavējuma procentu 412,38 (četri simti divpadsmit *euro* 38 centi) *euro* apmērā, kā arī, proporcionāli tiesas noraidīto prasījumu apmēram, samaksātās valsts nodevas daļas 61,86 (sešdesmit viens *euro* 86 centi) *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu daļas 2,92 (divi *euro* 92 centi) *euro* apmērā, kopā 477,16 (četri simti septiņdesmit septiņi *euro* 16 centi) *euro* piedziņu noraidīt.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 23.marta, apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2}pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Jonikāns